

IX. Různé

IX.1

Stratilať jsem milého

- I „Stratilať jsem milého,
v mém srdci jediného.“
Jměj se dobře, srdéčko!
- II „Stratila-lis milého,
pohledajž sobě jiného.“
Měj <se dobře, srdéčko>!
- III „Když tomu nelze jinak zdiati,
musíme se dobře jmiati.“
Měj se dobře, <srdéčko>!
- IV „Ját se, milý, dobře jmám,
na tě srdéčkem zpomínám.“
Měj se dobře, <srdéčko>!
- V „Bielá ruože prokvítá,
bílá <...>“
<...>
- VI „Natrhajme z ruože květ,
milejší milý než vešken svět!“
Měj <se dobře, srdéčko>!
- VII „Ach muoj milý mocný pane Bože,
jinak to býti nemuože.“
Jměj <se dobře, srdéčko>!
- VIII „Ktož mi o tobě co propovie,
srdéčko mé velmi mútí.“
Jměj se dobře, srdéčko!
- IX „Ach muoj milý převelmi zúfalý,
ne taks mi sliboval před mú milú matkú!“
Jměj <se dobře, srdéčko>!

- X „Ktož mezi námi to manželstvo zruší,
nesmiluj se, Pane Bože, nad tú duší!“
Jměj <se dobře, srdéčko>!
- XI „Bóh tě žehnaj, má panno milá!
V mém si srdci sama jediná.“
Jměj <se dobře, srdéčko>!

IX.2

Milý žáku

- I Virgo:
„Milý žáku, pro tvé založení,
chciť přieti až do skončenie.“
- II Clericus:
„Tvój sem věrný slúha cele,
dokudž dušě v mém těle.
Milejšie mi v světě nenie
aniž bude až do skončenie.“
- III Virgo:
„Ty mně a já tobě
nic milejšieho k sobě.
Ta sě milost nezruší
dokadž mám v těle duši.“
- IV Clericus:
„Oba sva věrného pána,
božie milost nad náma
i jeho smilování.
Daj nám Buoh dlúhé zdravie!“
- V Chlap:
„Teprv sem já pravú žalost
poznal nynie pohřiechu.
Nespomuož mi má ústavnost,
nebt mě drží na smiechu.
Zle mi velmi odušila,
žáka již sobě zvolila.“

IX.3

Našě sestra Jana

- I Našě sestra Jana
do školy jest dána,
ta nevěrná rána,
ta jie provrtána.
- II Ve škole jest známa,
tam nelehně sama,
měchká je jest sláma,
„vrať se! at neslaje máma!“
- III „Ját se pak nevrátí,
ažt chvíli pokrácí.
Milí jsú mi žáci,
chtít mi medníka dátí.“
- IV „A my tobě dámy,
co ve škole mámy,
dvanáct žákóv, k tomu dva,
tit sú rodem z Chujova.
- V Chtieš u nás přistačiti?
Chcemyť dobřú mzdu dátí,
nic budeš dělati,
jedno cepy sbierati.“
- VI „Ját je velmi ráda,
byť byl jako puol hada,
a k tomu dvě vajci,
budu veselá hrajci.“
- VII „Moje cero Jano,
coť ve škole dáno
v pondělí ráno
ješto s tebu přehráno?“

- VIII „Moje milá matko,
tot' mi bieše sladko:
žáček nebožátko
opařil kuřátko.“
- IX „Mój milý žáčku,
mój milý bracháčku,
k nyníjšiemu časku
daj mi svú klovásku.
- X Jáť já sama uvařím,
v mém hrnečku přistavím,
svú slepičku přiložím,
a krmičku osdovím.“
- XI „Když přijdeš po chvíle,
žák tebe pochuchle.
Ó předrahá ochochule,
svrbít-li tě karkule?
- XII Ostaviž se zlého,
nečiň nic dobrého!
Drž se tohoto odpustka,
bude z tebe jeptiška.“

IX.4

A ta panna stračička

- I A ta panna stračička
 dlúhý vocásek má,
 a ten krahujček
 dvorný vobyčej má –
5 škubeť stračku od úcasa,
 hlavičky nedbá.
- II I přiletiec vranička,
 tomu sě divila
 a řkúc: „Milá stračičko
 cos učinila?“
5 Stračka běží z humence,
 hlavu namurvila.
- III Hlavičku namurvila
 vocásek jie zedrán...
 <...>

IX.5

V Strachotině hájku

Canitur sicut *Ut igitur*

- I V Strachotině hájku,
 tuť biechom veselí.
 Ptáčkové zpieváchu
 za dvě neděli.
- 5 Který zpíváše lépe
 na patnáctém létě?
 Sóvka a lelek.
 Hrdlička, jiříčka,
 pěnkava, žežhulka
- 10 tuť sú hody měly.
- II V. Drozdík v háji zpíváše
 <s> slavíčkem <vesele>,
 vzhlédající na se
 zpívášta tiem déle.
- 5 A stehlíček s střížkem,
 s militkým papúškem
 tuť sú radost měli.
 Ro. A kalandr jasně
 ten zpíval tak krásně
- 10 v tom hájku v zeleném.
- III V. Ale jižť sú zaletěli
 ptáčkové od nás,
 nemohliť sú zde ostati
 pro studený čas.
- 5 S kým mám chvíle krátiti
 ptáčkuov nemajíce,
 zmilitkých nevidající?
 Ro. Čížek na oslíčku,
 vzříž, pacholíčku,
- 10 pověz, co tu jest!

IV V. Běžít jedna krásná panna
pyčíc své ztráty.
Stratilať jest sovička
prstének zlatý.
5 Chtěl jí, nic nemaje,
ot stola vstávaje,
nalit masso v zelí.
Rθ. Byl jeden slavíček,
dal sóvce políček,
10 mezi horami vel v svatém kostele.

V V. Ktož svú ženku smúti
v domě velmi veselú,
panie přežádúcie,
nepřežtež jemu!
5 Kterýž veselé brání
své najkraššie panie,
mát toho nečest.
Rθ. Nenieť hoden chválenie
od své překrásné panie,
10 kterýž kolivěk jest.

VI V. Když mi k tanci puojdem,
tu, kdež sú veseli,
přesrdečné smínie
vidúc od té panny:
5 zdaliť by čest učinila,
hlavičky poklonila
řkúc: Toť muoj milý jest.
Rθ. Což vy tu stojíte?
Učiňtež k tomu spieše
10 nemeškajíc déle.

Byl jeden slavíček.

Et sic est finis.